

ПЪТЛЮ И СЛЪНЦЕ

НАРОДНА ПРИКАЗКА

Едно време всичкитѣ животни край морето се събрали. На царски тронъ седѣлъ Лъвчо. А редомъ съ него баба Меца, кумчо Вълчо, кума Лиса, Ежко-Бѣжко, Котаранчо, Пѣтлю сладкогласень . . . Кой таквасъ отборъ дружина по умъ би могълъ надмина?

Изправиль се Лъвътъ и рекълъ:

— Братя, да почнемъ съвета! Нека ни Пѣтлю обади за какво сме се събрали!

Кацналъ Пѣтлю на дърво високо и започналь:

— Другри, очи къмъ небето подигнете и златень Слънча погледнете! Откакъ свѣтъ свѣтува той ни праща и свѣтина, и топлина. А сѣтихме ли се нѣвга ние да му сторимъ що годе добрина? И ето днесъ сме се събрали да обмислимъ и решимъ, какъ да му се отплатимъ! Съгласни ли сте, другари?

— Съгласни, съгласни!

Погледналь Лъвътъ къмъ небето и добавилъ:

— Сега остава, мили братя, да мисли всѣки, та поскоро да измислимъ, съ какво на Слънча да се отплатимъ!

И сложили всички животни прѣсти на челата . . .

Мислили, мислили, ала никой не можалъ да намисли наспоредъ слънцето отплата.

Изправиль се тогава мждъръ Ежко и казалъ:

— Братя, откакъ ни Богъ създаде, ние съ другари понасяме и радости и скърби. Задружно ходимъ и пѣемъ, другарски животъ живѣемъ. А Слънчо отъ край